DOĞU, KARTAL ve KILIÇ ŞÖVALYELERİ

Murat Özgen Ayfer
1980

Masonluğun kimi dereceleri üzerinde zaman zaman farklı bir anlatım yöntemi kullanarak yaptığım yorumlar var. Bu çalışma da işte onlardan biri. Daktilo ile yazılmış, dosyalarımdan birinin içinde sıkışıp kalmış. Tarayarak buraya aktarırken üzerinde ufak tefek bazı düzeltmeler yapmak gerekti. Bu çalışma kimin açısından nasıl bir anlam taşır bilemem. Ancak bir zamanlar bunu yazmak için düşünsel emek vermiş olduğum açıkça belli; bu yüzden göz ardı edemedim. Biraz "romantik" olarak nitelenebilecek bir anlatım…

Biz Doğu Şövalyeleriyiz. Doğu, Kartal ve Kılıç Şövalyeleri…

Özgürlük ve olgunluk mabedini yeniden yapma görevini üstlendik.

"Bu mabedin yapımı tamamlanmamış mıydı?... Üstat Hiram'ın öldürülüşü nedeniyle bir süre aksamaya uğramıştı, evet; fakat tam ve yetkin üstatlar, yapımını bitirmemiş miydi?

Neden bunca çabaya rağmen hâlâ aynı mabedin yapımından söz ediliyor?

Mabet yapımcılarının işi sona ermemiş miydi bundan yıllar ve yıllarca önce?

Bu görevi sona erdirenler, böylelikle tam ve yetkin üstat olmamışlar mıydı?"

Mabedin yapımının tamamlanmasıyla tam ve yetkin üstat niteliğini almışlardı, doğru. Fakat işleri bitmemiş, görevleri sona ermemişti.

Oysa onlar, işlerini bitirmiş ve görevlerinin sona ermiş olduğunu sandı. Düştükleri en büyük yanılgı da buydu.

Yapıtlarının korunmasının da gerektiğini bilemediler. Özgürlük ve olgunluk mabedinin nasıl kullanılacağını ve nasıl kullanılamayacağını başkalarına da öğretmeyi düşünemediler. Bu görevin de kendilerine ait olduğu, geleceğin olası yanlışlık ve sapmalarının engellenmesi için bugünden önlem alınması gerektiği akıllarına gelmedi.

Üstat Hiram'ı öldürmüş ve bu nedenle mabedin yapımının aksamaya uğramasına neden olmuş katiller yakalanmış ve cezalandırılmıştı. Böylelikle mabedin bitirilmesine engel olan bütün etkenlerin ortadan kaldırıldığı sanılmıştı.

Bilgisizlik, bağnazlık ve olumsuz tutkular… Olumlu aklı ve özgür düşünceyi öldüren dıştaki katillerdi bunlar.

Ya içteki, yaşayan, yeni katil adayları?

Özgürlük ve olgunluk mabedinin nurlu gerçeğinden pay almayı beceremedikleri için onun görkemli varlığından rahatsız olanlar?

Yok muydu?

Düşünsel kültür oluşturulabilmiş değildi henüz. Boş inançlar ve kuruntular hayli yaygındı. Kaldırılan putlaştırmaların yerine yeni putlaştırmalar türetilmişti.

«İnsan Tanrı'yı yarattı» diyorlar. Yanlış!

Aslında insan belki tek bir şey anlamıştı o güne dek: Tanrı'yı yaratamayacağını.

Hırsından yanıp tutuşuyordu insan; o en yetenekli, düşünmesini bilen, düşünürse eğer düşündüğünü uygulayabilen, çekiç ile kalemi doğru dürüst kullanabilirse hamtaşı küptaş haline sokup sonra üst üste koyan…

Doğayı değiştiren ve ona egemen olan insan, yaratmalıydı.

Yarattı da… Fakat Tanrı'yı değil.

Bir Tanrı inancı yarattı insan. Dedi ki, *«Bu Tanrı inancı tektir, en iyisidir, en doğrusudur.»*

Dedi ki, *«Düşünülmüş ve düşünülebilecek hiçbir başka tanrı kavramı bununla boy ölçüşemez.»*

Dedi ki, *«Bu Tanrı inancının kutsallığı ve gerçekliği tartışılamaz.»*

Hatta dedi ki, *«Bu Tanrı inancı ile uyuşmayan her türlü inanç yanlıştır, noksandır, kötüdür, boştur, zararlıdır. Dolayısıyla bu Tanrı inancından başka geçerli hiçbir inanç yoktur ve olmayacaktır; çünkü olamaz.»*

İşte böyle dedi insan.

Hey gidi zavallı insan hey!..

Anlamaz mısın ki, senin bu yaptıkların ve yapmaya çalıştıkların boşuna bir üstünlük ve bencillik tutkusundan başka bir şey değildir.

Bilmez misin ki, senin bu toleranstan yoksunluğun, toplumu tutuculuklara ve giderek bağnazlıklara, düşünsel uyuşukluklara, zihin tembelliklerine, töresel bozukluklara ve yine bilgisizliklere sürükler.

Bütün bunların sonucunda tutsaklığın doğmasından sakınılamayacağını ve bu zincirlerin senin üzerine kenetleneceğini bilmez misin?

Ne diye bilgiçlik taslayarak böbürlenirsin bu bilince varmamışken?

Özgürlük ve olgunluk mabedi, baş döndürücü bir güzelliğin verdiği sarhoşluk gibiydi sanki.

Mabedin yapımcıları yoktu.

Baş döndürücü güzellik böylesine bırakılıverirse, gelmiş olduğu gibi gidiciydi de…

Yıkıcı ve dağıtıcı etkenler, sarhoşluğu daha da çok kışkırtan olguları ortaya çıkartırken, bu kandırmacanın ardında sinsice saklıyorlardı her şeyi yıkacak olan balyozlarını.

Kim farkındaydı ki bunun?

Güzellikler güçten yoksundu. Böyle olunca, bilgisizlik, bağnazlık ve çıkarcılık hortlaklar gibi sarmazlar mıydı ortalığı?

Bilimi, aklı, sevgiyi, adaleti ayaklar altına almazlar mıydı?

Düşünce ve inanç özgürlüklerini, bilgeliği, bilimi, aklı tutsaklamazlar mıydı?

Yıkıp yakmazlar mıydı yaratılmış tanrı inancının mutluluk yapıtı sanılan mabedini?

Bulmazlar mıydı deltayı?

Lime lime doğrayıp üçgen halkalı zincirler yaparak bağlamazlar mıydı insanı?

Yozlaştırılmış ve yanılgılara saplamış oldukları inançlarının kırpıntılarıyla olasıya tutsak, sürmezler miydi çöle, yoksunlukların ortamına o insanları?

Burada, bir zamanların aydınlık ve mutlu ortamında şimdi eski görkemli mabedin yıkıntılarından başka bir şey yok şimdi.

***

Biz Doğu Şövalyeleri, işte böylelikle yıkılıp yakılan mabedin ikinci kez ve yeniden yapımı görevini üstlendik.

Bu amaçla geldik, bir elimize malayı diğerine kılıcı alarak.

Biz Doğu Şövalyeleri, malayı tanıdık, ne işe ve nasıl yarayacağını kavradık. Onu daha etkin, daha güçlü, daha tutarlı, daha kıvrak ve daha yetenekli bir şekilde kullanabilmek için, ilk ve asıl işimizin yapıcılık olduğunu bilerek, sağ elimize aldık.

Her kim, doğal yapısı nedeniyle sol elini sağ elinden daha iyi kullanabiliyorsa bize bakmasın ve sol eline alsın malayı. Hüner sağda veya solda değil, yapıcı gücün olduğu eldedir.

Karıştıracağız malamızı kullanarak.

Görünürdeki verilerle yetinmeyeceğiz. Bulunabilecek her doneyi arayacağız gerçeklerin yolunda.

Birleştireceğiz malamızı kullanarak. Bütün bilgilerimizi birbirinden apayrı ve bağımsız olarak değil, birbirleriyle göreli bağıntılıkları içinde değerlendireceğiz.

Yayacağız bu harcı gene malamızı kullanarak. Her bulgu ve öğreniyi yalnızca oldukları gibi ve yalnızca bulundukları koşullar altında değil, nedenlerine dayalı olası sonuçlarıyla birlikte, zamanın ve ortamın değişen ve değişebilecek özelliklerine yaygınlaştırarak inceleyeceğiz.

Düzleyeceğiz malamızla… Olumsuzlukları ayıklamak, noksanlıkları gidermek, bozuklukları onarmak, böylelikle olumluluklara, bütünlüklere, yetkinliklere yönelmeye ve yöneltmeye çalışmak olacak uğraşımız.

Sıvayacağız malayı özenle kullanarak.

Evrenin doğal ve toplumsal oluşumlarının hep belirli bir kesinlik ilkesi çerçevesinde yürümediğini, hiçbir bilginin sonuçlanmış olmadığını bilerek; her olaya, her olguya, her oluşuma bilimsel bir toleransla bakacağız.

Malayı kullanarak yapacağız ikinci mabedi.

Yapıcı olacağız. Bulgularımızı ve bilgilerimizi, insanlığa yararlı yönde ve insanlığın evrimi doğrultusunda kullanacağız ve kullandıracağız.

Biz Doğu, Kılıç ve Kartal Şövalyeleriyiz.

Yüksek tepelerin yalçın doruklarında, bağımsız ve tutkusuz, doğa ile baş başa, doğa ile iç içe fakat doğaya hâkim, yalnız kendi gücü ve buyrultusuna güvenen, korkuyu tanıyan fakat onu yenebilen birer kartalız biz.

Keskin gözlerimizin, güçlü pençelerimizin, çevik kanatlarımızın altında alabildiğine ve tüm verimlilikleriyle yeşil, yemyeşil uzanan doğayı biliriz, anlarız.

Biz Kartal Şövalyeleriyiz.

Yeşilliklerden geliyoruz; yeşilliklerin canlılığını, verimliliğini, sürekliliğini, yenilenişini, yaşamı getiriyoruz özgürlüğümüzle birlikte.

Biz bu özgürlüğü yalnızca nesnel bağımsızlıklarda değil, düşünü ve kanılarda da bulduk. Hiç kimsenin kendi inançlarını benimsemeleri için başkalarını zorlamayacağı bir düzenin önderleri olarak görevlenmeyi öncelikli saydık.

Öyle bir düzen benimsedik ki, hiç kimse, belirli birtakım inanç yükümlülüklerine uyamıyor diye gelecekte bunun cezasını göreceği korkusu altında ezilip de hiç benimsemeye eğilimli olmadığı, akıl ve mantığı ile bağdaştıramadığı inanç sistemlerini zorla kabul etmek durumunda kalmasın; ne de kabul etmiş ve gereklerine uyar gibi görünmek suretiyle başkalarını kandırmaya çalışsın hatta kendi kendisini...

Öyle bir düzen benimsedik ki, hiç kimse ne zaman ve nasıl olduğu bilinmez, gelecekte kendisine gönenç ve mutluluk sunulacağı beklentisiyle yaşamın içinde bulunulan dünyada değil, bir başka ruhsal evrende asıl gerçekliğini bulacağı kanısıyla gönülsüz inanç bağlantılarına girmesin. Ne kendisini ne de başkalarını boşuna acılara katlandırıp boşuna umutlandırsın.

Öyle bir düzen benimsedik ki, herkesin özgür ve bağımsız olması gereken her hususta düşüncelere ve dileklere saygı göstermek, herkesin erdemi olsun. Hiç kimse kendi düşünü ve kanılarını en iyileri ve en doğruları sayma ve savunma yanılgısına düşmesin. Ne de bunları başkalarına baskı ya da dil dökme suretiyle kabullendirmeye, böylelikle kendini kanıtladığını sanıp olduğundan büyük görünmeye girişsin.

Öyle bir ortam benimsedik ki, yeni fikirler ve yeni bulgular toplum içinde kısır kalmasın. Her gelişim, her farkına varılan değişim, her atılım, her bilimsel-ussal bilgi, hem mutlaklığının doğrultusunda daha ileri aşamadaki bir göreli sonuçla insanlığın toplu gönenç ve mutluluğuna yarasın hem evrimin sarmal yörüngesinde biraz daha yükseliş sağlasın.

Biz Doğu ve Kartal Şövalyeleri, özgürlük ve olgunluk mabedini yeniden ve bu kez şu ana hatlarını çizdiğimiz mimariye uygun olarak yapmaya geldik. Ancak tamamlanmamış işlerimizin korunması gerektiğini de unutmadık. Sol elimize bu amaçla kılıcımızı aldık. Sol eliyle mala kullananlar, kılıcı sağ eline alsın.

Biz Kılıç Şövalyeleriyiz.

Hiçbir saldırgan emelimiz yoktur. Zor kullanmaya kalkışmak, kaba güç uygulayarak iş görüp iş gördürmek yabandır bize.

Biliriz kılıcımızı kullanmayı; bu kesici, delici, korkutucu, acı verici, öldürücü gücün özelliğini.

Biz Doğu ve Kılıç Şövalyeleri, önce vicdanımıza danışıp özvarlığımızın içtenlikle dolu yargısını dinleriz kılıcımızı kullanırken.

Bizim için kılıcın varlığı, ancak korunma ve koruma, sakınma ve sakındırma amacıyladır; daha iyi kullanılan elin görevi ve işlevi kutsaldır.

Biz Doğu ve Kılıç Şövalyeleriyiz.

Her zaman uyanık, gevşeklikten uzak, canlı ve gözüpek, işbaşında hem işimize özenli hem çevremize karşı dikkatli olmak zorundayız.

Çünkü şimdi yalnızca özgürlük ve olgunluk mabedini yıkmış olanlar değil, mabetleri yıkılmış olan atalarımızın torunları, kardeşlerimiz de kuşku ve korku ile, güvensizlikle izliyor bizi. Görkemli mabedin çatısı değil, yıkıntılar ve çöplükler oldu onların yaşam alanı çünkü.

Oysa biz Doğu Şövalyeleri bu mutsuzluğa son vermek için yola çıktık. Önümüzdeki en zorlu engeli, o kıvrım kıvrım, çağıl çağıl, deli dolu akan geçit vermez suyu aştık.

Temizleyici, arıtıcı, ferahlatıcı, canlandırıcı, yaşatıcı olan suyun hep böyle olduğu ve böyle kalacağı sanılmasın. Boğucu, sürükleyici, yıkıcı, öldürücü, mahvedici olduğunu da gördük.

Biz Doğu Şövalyeleri, anladık ki o durgun, o verim sağlayıcı, o yaşam sürdürücü, o mutluluk kaynağı töre; bir o kadar da acımasız, bir o kadar da bağlayıcı, bir o kadar da engelleyici, bir o kadar da yıkıcıdır.

Töre, toplumsal yaşamın kaçınılmaz bir öğesidir, eğer insan bilirse töreyi akılla kullanmayı ve ona kapılmamayı becerebilirse...

Bu çetin nehrin suları yalnız bizim önümüz sıra yolumuzu keserek durmaksızın akar da damarlarımızda bir göl gibi midir sanki?

Yalnız doğudan batıya yönelen bu yolculuğumuzu güçleştiren, bireyselliğimizin dışında, bizden bağımsız, bizimle ilintisiz, bir başına akışını sürdüren bir doğa cilvesi mi bu nehir? Onun izlerinin, onun bu engellemeli akışının kendi benliğimizde hiç mi yeri, eseri yok?

Kendi benliğimizi de araştıralım, şöyle yukarıdan aşağıya doğru iyice, sıkıca yoklayarak.

Biz Doğu Şövalyeleri, bu nehrin öğelerini kendi benliğimizde aramayı, onun haritasını bilincimizde çizmeyi denedik.

İşte o zaman bulduk yerini bize geçit sağlayan köprünün.

Kavradık ki, töreyi, törenin engelleyici öğelerini aşabilmek için özgürlüğü tümüyle edinmek ve kullanabilmek gerekli...

Biz Doğu Şövalyeleri, nasıl “küp taş”ı görmüş, sözcüğü okumayı başarabilmişsek, bize suları geçirecek şifreyi de buluruz.

O köprü bizim özgürlük sınavımızdır. Hiçbir özgürlük, düşünme özgürlüğünün ürünü özgür düşünce olmadan sağlanamaz, korunamaz, sürdürülemez.

Libertas!.. Andımız olsun ki, görevimizi yerine getirmemizin temelinde özgür düşüncenin bulunduğu tüm özgürlükler olacaktır bize engelleri aşırtan ve aşırtacak olan.

Biz Doğu Şövalyeleri, bu deneyimin ve bu başarının anılarını kendi benliklerimize işledik. Dedik ki, bundan böyle her çalışmaya başlayışımızda, her yeni güçler toplamak için bir süre dinlenmeye geçişimizde tekrarlayalım bu arayışımızı.

İşte geldik... Atalarımızın tutsaklıkta geçirdiği yılların anısına yetmiş ışık kaynağıyla aydınlattık şantiyemizi.

Tanyeri ağardı. Gün doğarken başladık çalışmaya, doğudan yükselen yıldızımızın kırmızı ışınlarının yeşil ile buluştuğu ortamda oluşan aydınlıkta.

Bu gerçekle güçlendirdik aklımızı ve özgürlüğümüzü; yaşattık ve yaşatacağız ikinci mabedin yapımı için.

Gökyüzünde gecenin yıldızları görününceye, bütün gerçekler bulununcaya kadar sürecek çalışmamız.

Bu bilinçle aldık bir elimize malayı, hiç bırakmamacasına.

Bu bilinçle kavradık diğer elimizle kılıcımızı.

***

Biz Doğu, Kartal ve Kılıç Şövalyeleriyiz.

Özgürüz, özgürlükçüyüz.

Akıllıyız, akılcıyız.

Aklın gelişmesinden yanayız.

Bilgiliyiz.

Bilimi yüceltmeyi amaçlarız.

Gerçekleri ararız; biz gerçeğiz çünkü.

Şimdi kırılmış sütunların, dağılmış duvarların yıkıntıları arasında yaşamlarını sürdürmeye çalışanlar, başka türlü bir yuvayı tasarlayamayacak kadar bilgisizliğe saplanmış durumda...

Karanlıklardaki düşmanlarımız onlara kendilerini çok bilir sanmaları için ellerinden gelen yardımı yaptı. Olanca güçleriyle destekliyorlar onların bu sanı ve saplantılarını...

Atalarımızın torunları, kardeşlerimiz, olanı olduğu gibi sürdürme düzeninin doğanın evrensel yasalarıyla uyuşmadığını hiç düşünemeyecek haldeler; çünkü evrensel buyrultunun böyle olduğu varsayımına kaptırmışlar kendilerini…

Fakat biz kaba güce karşı kaba güçle değil toleransla, bilgisizliklerin ve bu bilgisizlikleri kendi çıkarları uğruna sömürerek kullananların çabalarına karşı aynı aldatıcı yöntemlerle değil, bilgelikle savaşacağız.

Bir elimize almış olduğumuz şu kılıç, dogmalara ve bağnazlığa karşı bilim ve akıl verilerini savunacaktır.

Doğu'dan geliyoruz; Güneşin doğduğu ve sonra yükseldiği yerden.

Işık getiriyoruz; bilginin, bilincin, özgürlüğün ışığını...

Biz Doğu Şövalyeleriyiz.

İşte Doğu'dan Güneş'i getirdik, Mazda'yı…

Tüm karanlıkların üstüne aydınlıkları egemen kılan, yemyeşil doğanın verimliliğini gerçekleştiren, çoğalmayı ve gelişmeyi sağlayan, alev alev ışık saçan, kıpkırmızı ateşi getirdik.

Biz Doğu Şövalyeleri, Mazda ile birlikte parıl parıl ve ışıl ışıl bir yıldız getirdik.

Doğu'dan getirdiğimiz bu ışık gözleri kör edercesine kamaştıracaktır. Bu ışığa bakabilecek kadar yürekli olamayanlar kulaklarıyla görsün. Bu titreşimden kulaklarının zarları patlayanlar gözleriyle işitsin.

Çünkü bu ışık, bu ses evrensel gerçeğin sonsuzluğu, evrimsel sürecin kendisidir.

DİNLEYİN ZARASUSTRA'YI. GÖRÜN DOĞU'DAN YÜKSELEN IŞIK KAYNAĞINI.

Biz Doğu Şövalyeleriyiz. Birer güneş gibi doğduk, güneşle özdeşleştik.

Karanlıkları yendik, yükseldik, aydınlığın kendisini olduk. Hep birlikte yaşamımız süresince bitmeyecek, sonuna erişilemeyecek bir işe giriştik.

Gelin … Siz de bize katılın.

Hep birlikte birer Doğu Şövalyesi olalım.

Aydınlanalım, aydınlatalım, Doğu'nun kendisi olalım.